

CHÚNG EM HỌC LUẬT GIAO THÔNG

Sân trường đầy nắng

Vui quá bạn ơi

Chúng em vui chơi

Giao thông giữa phố

Ngã tư mới mở

Đèn hiệu bật lên

Đèn xanh đi liền

Đèn đỏ dừng lại

Đèn vàng chờ ngại

Chờ nhé bạn ơi

Cùng học cùng chơi

Theo lời cô giáo

THƠ: “BÉ ĐI XE ĐẠP”

Bố mua xe đạp
Mẹ dạy bé đi
Mắt bé trông kìa
Tròn xoe chăm chú
Chân đạp hăm hở
Người toát mồ hôi
Mặt rạng rỡ cười
Trông yêu yêu quá !
Ông cười hề hề
Nhắc đi phải đường
Chớ có coi thường
Ô tô, xe máy.
Ngã ba ngã bảy
Xe dừng sang ngang
Đèn đỏ không sang
Đèn xanh đi tiếp
Xe bé rất đẹp
Kính coong ...kính coong...

Sưu tầm

Bài thơ Ô tô buýt

Tác giả: Thụy Anh.

*Ô tô buýt cả tuần
Đi hoài không được nghỉ
Ô tô buýt mỗi chân
Vừa đi vừa ngẫm nghĩ:
“Ôi giá được một lần
Nằm dài trên giường nhỉ!”
Thương cho ô tô buýt
Suốt ngày đi và đi...*

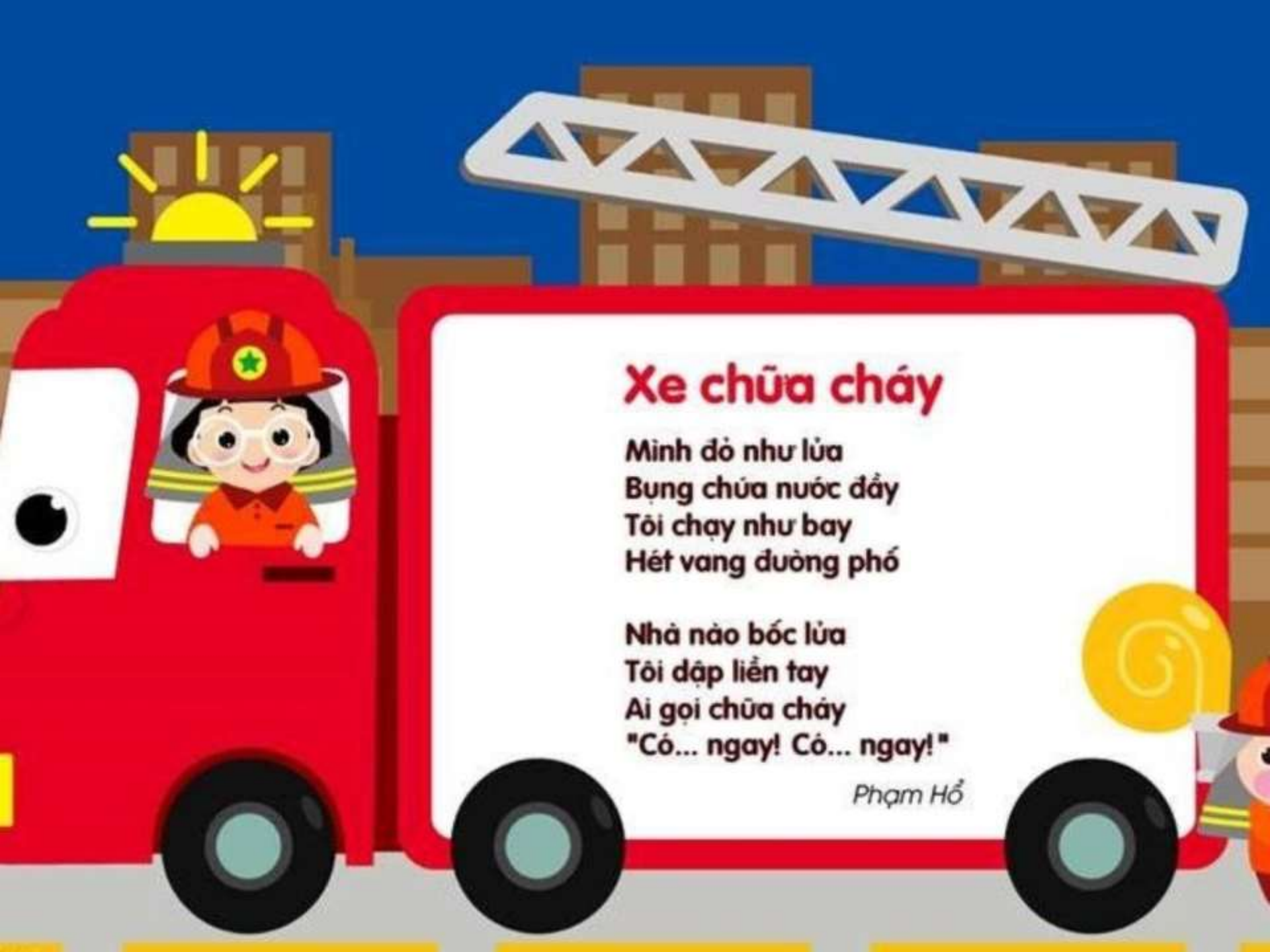
AN TOÀN GIAO THÔNG

Tranh
PHẠM HỮU HOAN

Đi chơi phố
Gặp đèn đỏ
Dừng lại thôi
Đèn vàng rồi
cùng chuẩn bị
Tiếp đèn xanh
Nào nhanh nhanh
Qua đường nhé.

Kim Ho

Xe chữa cháy

**Minh dò như lửa
Bụng chứa nước đầy
Tôi chạy như bay
Hết vang đường phố**

**Nhà nào bốc lửa
Tôi dập liền tay
Ai gọi chữa cháy
"Có... ngay! Có... ngay!"**

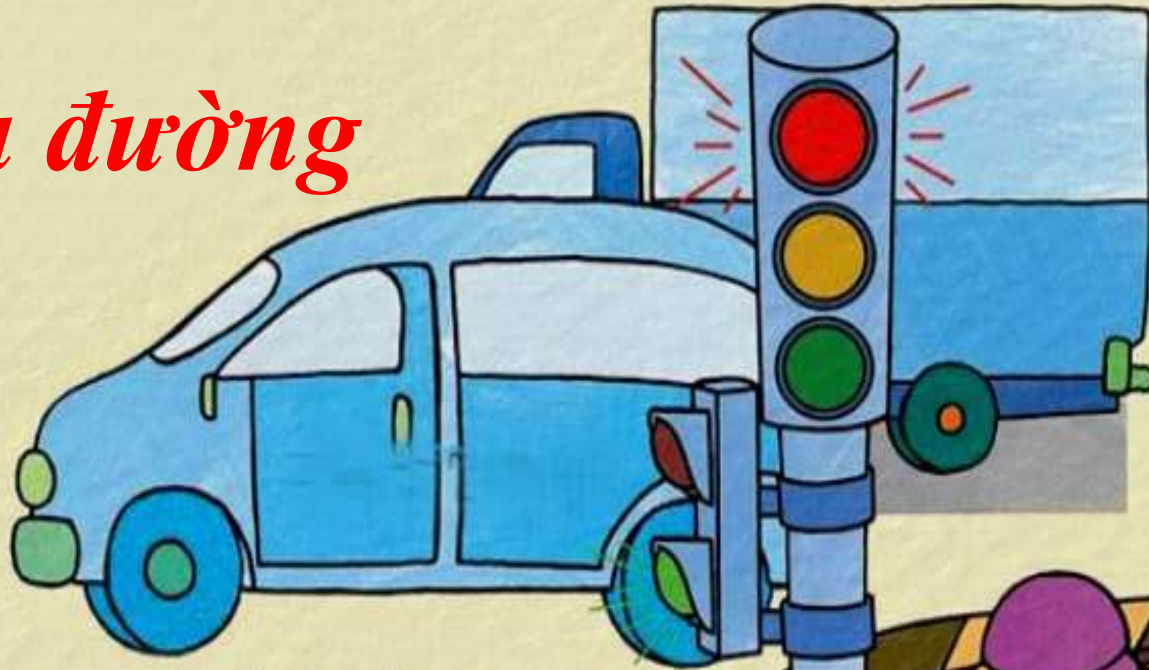
Phạm Hồ

GAO THÔNG

Đèn xanh, đèn đỏ, đèn vàng
Ba đèn tín hiệu an toàn giao thông
Đi đường bé nhớ nghe không
Đèn xanh tín hiệu đã thông đường rồi
Đèn vàng chậm lại dừng thôi
Đèn đỏ dừng lại, kéo rôi tông nhau.
Bé ngoan, bé giỏi thuộc lâu
Xanh đi, đèn đỏ dừng mau đúng rồi.

Qua đường

Qua đường xem trước, ngó sau
Ngã ba, ngã bảy, đường tàu giảm ga
Đèn đỏ, chớ có vượt qua
Rượu bia quá chén, cấm mà lái xe
Lòng đường, phân cách, vĩa hè
Làm chủ tốc độ, nhường xe ngược chiều
“Văn hóa giao thông” cần nhiều
Cùng nhau thể hiện, vạn điều bình an.

Thơ: Cô dạy con

Mẹ! mẹ ơi cô dạy
Bài phương tiện giao thông
Máy bay – bay đường không
Ô tô chạy đường bộ
Tàu thuyền, ca-nô đó
Chạy đường thủy mẹ ơi
Con nhớ lời cô rồi
Khi đi trên đường bộ
Nhớ đi trên vỉa hè

Khi ngồi trên tàu xe
Không thò đầu cửa sổ
Đến ngã tư đường phố
Đèn đỏ con phải dừng
Đèn vàng con chuẩn bị
Đèn xanh con mới đi
Lời cô dạy con ghi
Không bao giờ quên được

(Sáng tác: Bùi Thị Tình)

Bài thơ Thuyền giấy

Bé trên bờ với xuống
Thả con thuyền trắng tinh
Thuyền giấy vừa chạm nước
Đã hồi há trôi nhanh
Bé nhìn thuyền lênh đênh
Tưởng mình ngồi trên ấy
Mỗi đám có thuyền qua
Là một làng xóm đấy!
Bé thích lắm reo lên
Thuyền vùn trôi, trôi mãi
Bé vạt cỏ, vạt lau
Chạy bên thuyền giục, vầy...
Thuyền phẳng phẳng trên nước
Bé băng băng trên bờ
Bé theo thuyền, theo mãi
Mặc ông trời chuyển mưa...

TẬP GẤP MÁY BAY
tác giả Lê Bình

Tập gấp máy bay
Dang hai cánh nhỏ
Vẽ ngôi sao vàng
Trên nền cờ đỏ
Phóng lên ngọn gió
Lượn quanh sân nhà
Vẫy chào bố mẹ
Vẫy chào ông bà
Dang đôi cánh bé
Khoảng trời bao la.

Truyện Xe lu và xe ca

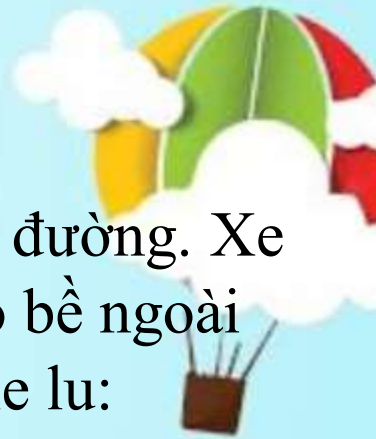
Có một chiếc xe lu và một chiếc xe ca cùng đi trên một con đường. Xe lu dáng vẻ thô kệch, lăn từng bước chậm chạp, còn xe ca có bề ngoài gọn gàng, phóng nhanh vun vút. Thấy vậy xe ca chế nhạo xe lu:

– Xe lu ơi! Cậu đi chậm như rùa ấy! Hãy xem tớ đây này!

Nói rồi, xe ca phóng vút lên, bỏ xe lu ở lại đằng sau. Xe ca tưởng mình thế là giỏi lắm.

Nhưng tới một quãng đường bị hỏng và lầy lội, xe ca không thể đi qua được, đành phải đỗ lại. Người ta đổ đá cuội xuống chỗ lầy lội. Bấy giờ xe lu mới tiến lên, đi lên đóng đá và lăn qua lăn lại nhiều lần. Chẳng mấy chốc, mặt đường trở nên bằng phẳng. Nhờ vậy mà xe ca mới có thể đi qua được.

Xe ca đã hiểu rằng tuy xe lu đi chậm chạp, dáng vẻ lù lù, thô kệch nhưng xe lu làm cho những con đường bằng phẳng để cho các xe khác đi lại dễ dàng. Từ đây xe ca không bao giờ chế giễu xe lu nữa.

XE ĐẠP TRÊN ĐƯỜNG PHỐ

Sáng sớm nay mọi người đã đi làm hết. Chỉ còn mỗi mình Xe Đạp con ở nhà. Nằm một mình buồn quá, Xe Đạp con nghĩ: “Mình phải đi dạo phố mới được!”

Vừa ra khỏi nhà, Xe Đạp con đã thấy trên đường phố đầy ắp những Xe Tải, Xe Hơi, Xe Buýt, cả Xe Gắn Máy và Xe Đạp to nữa. Tất cả đều chạy rất trật tự trên con đường riêng của mình. Xe Đạp con cố len vào chạy cạnh những xe lớn. Chợt trông thấy một chiếc xe tải cũ dính đầy bụi đất, bên trên chất những bao hàng thật to, Xe Đạp con thắc mắc hỏi lớn: Bác Tải ơi! Bác chở gì nhiều thế?

Bác Tải già thì thào: Bác chở gạo đấy cháu ạ!

Xe Đạp con vẫn hỏi tiếp: Bác chở gạo để làm gì ạ?

Nghe Xe Đạp con hỏi, chú Buýt đi bên cạnh kêu lên: Ô hay! Thế lúa gạo có ích gì cho con người hở cháu?

Xe Đạp con nhú mày suy nghĩ một hồi lâu rồi hỏi tiếp chú Buýt: Thế sao chú không chở gạo giúp bác Tải mà chở toàn là người không vậy?

Chú Buýt ngập ngừng vì câu hỏi của Xe Đạp con: Ừ...thì...chú...

Bác Tải già từ tốn xen vào: Xe Đạp ơi! Cháu thấy trên mình bác có băng ghế nào không? Còn trên mình của chú Buýt thì đầy những băng ghế nệm êm ả đó thôi.

– “Ừ nhỉ!” – Xe Đạp con ngẫm nghĩ: “Mọi người tựa lưng vào băng ghế đọc sách, xem báo có vẻ thú vị lắm!”. Mải hỏi chuyện và suy nghĩ, Xe Đạp con quên mất mình đã chạy lấn sang vạch trắng giữa đường.

Chợt có tiếng gọi khê: Này, Xe Đạp con ơi! Em đi sang bên đường của em đi nào!

Xe Đạp con quay người về phía có tiếng nói. Thì ra là chị Xe Hơi. Tiếng của chị mới êm ả làm sao chứ không rồ rồ ầm ỉ như bác Tải và chú Buýt. Trông dáng vẻ của chị cũng xinh thật là xinh!

Nghe chị Xe Hơi nhắc nhở, Xe Đạp con tỏ ra bực mình lắm:

– Mặc em, em thích chạy đua với mọi người cơ!

Xe Đạp con vẫn bướng bỉnh chạy phăng phăng phía sau chú Buýt.

Đèn đỏ bật lên, tất cả dừng lại. Bỗng một anh Cứu Thương phía sau chạy lên, tiếng còi inh ỏi làm Xe Đạp con luống cuống ngã lẩn ra đường. Chị Xe Hơi phía sau vội vàng đỡ Xe Đạp dậy. Xe Đạp con thẹn thùng lí nhí:

– Em cảm ơn chị!

Rồi Xe Đạp con nhanh nhẹn chạy sang bên đường của mình, nơi có những xe đạp đang đi.

Qua đường

Vào một buổi sáng mùa xuân ấm áp, hai chị em Thỏ Nâu và Thỏ Trắng xin phép mẹ ra phố chơi. Mẹ đồng ý và dặn: “Các con đi đường cẩn thận nhé!”. Hai chị em vâng dạ rồi nhảy chân sáo ra khỏi nhà.

Ra đường, được ngắm trời ngắm đất và hít thở không khí trong lành, hai chị em Thỏ nói cười ríu rít. Thỏ Nâu bảo em:

- Em xem kìa, trên cành cây có một con chim xinh đang nhảy nhót bắt sâu đấy!

Thỏ Trắng nói:

- Chị ơi, bên kia đường có vườn hoa đẹp quá, chị em mình sang xem đi!

Thỏ Trắng kéo chị Thỏ Nâu chạy ào sang đường, chẳng chú ý gì cả.

Bỗng, kít, kít... tiếng một loại xe phanh gấp nghe rợn cả người. Hai chị em nhìn lên, một đoàn xe dừng hết cả lại.

Bác Gấu lái xe tải thò đầu ra khỏi xe nói to:

- Hai cháu kia, tín hiệu đèn đỏ đang bật mà lại dám chạy sang đường à?

Đúng lúc ấy, chú Thỏ Xám là cảnh sát giao thông đi tới, dắt cả hai chị em quay lại vỉa hè. Chú ôn tồn giải thích:

- Các cháu có nhìn thấy tín hiệu đèn đỏ kia không? Khi nào đèn đỏ tắt, đèn xanh bật lên các cháu mới được qua đường. Lần sau, hai cháu phải chú ý nhé!

Hai chị em Thỏ Nâu và Thỏ Trắng nhìn nhau. Thỏ Nâu nói:

- Chúng cháu xin lỗi chú, lần sau sang đường, chúng cháu nhớ nhìn tín hiệu đèn màu ạ!

Chú cảnh sát giao thông Thỏ Xám còn dặn tiếp:

- Các cháu còn bé nên khi qua đường phải có người lớn dắt, nếu không rất dễ xảy ra tai nạn đấy! Từ hôm đó, hai chị em Thỏ luôn nhớ những lời dặn của chú Thỏ Xám: “Đèn đỏ phải dừng lại, đèn xanh mới được đi, khi qua đường phải có người lớn dắt”.

Cuộc phưu lưu của những chú gà nhí

Những tia nắng sớm đánh thức những chú gà con thức dậy. Len lén chiu ra khỏi cánh mẹ còn đang ngủ, các chú chạy ra bờ suối.

- Chào bác Mặt Trời!

Các chú nói to, còn mặt trời thì mỉm cười, lướt nhẹ tia nắng xoa đầu các chú.

Gà cồ đưa các em ra suối rửa mặt và uống nước mát. Trên đường đi chúng thấy một cái chậu cũ, chúng quyết định lấy nó làm thuyền để đi du lịch. Cô út Lông Vàng, cậu Trống Choai, cậu Đuôi Rậm, cô TÔ Trắng, cậu Mào ót, cậu Cựa Ngắn, cậu Gà Trụi và anh cả Gà Cồ hò nhau khiên chậu ra suối.

- Nào! Cùng đẩy xuống nước và trèo lên thuyền - Gà Cồ hô.

- Ý rất hay! Thích quá! Đó là điều mà anh em mình mong đợi – Cả đàn gà tán đồng.

Nước suối cuốn luôn cái chậu, xoay một vòng và đưa những chàng thủy thủ dũng cảm nhưng non nớt và ham vui ra khơi xa.

Mặt trời tối sầm lại như muốn trách mắng lũ gà vô tư.

Dòng suối cứ chảy mãi, chảy mãi, nước tung những bọt trắng xóa hai bên cạnh thuyền. Thuyền cứ trôi, trôi mãi. Các thủy thủ tí hon vui mừng hát vang bài ca của họ nhà gà. Bỗng, nước đẩy mạnh và bất ngờ hất tung cái chậu vào tảng đá nhọn. Chậu thủng một lỗ, nước ủa vào.

- Làm sao bây giờ! Chết mất! Mẹ ơi, mẹ ơi... Các chú gà con lo lắng nước mắt giàn giụa.

Nước cứ tràn thêm vào, các chú gà con không biết phải làm thế nào. Các chú kêu cứu nhưng bờ thì vắng vẻ, chẳng có ai cả. Lũ gà con sợ hãi, cuống quýt cả lên. May sao, trên cành cây cao bên bờ suối có một cô sáo đang ngủ. Nghe thấy tiếng kêu, cô chòang thức dậy, mở mắt nhìn quanh. Nhìn thấy đàn gà sắp chìm, cô bay xuống kêu thất thanh: “Cứu với! cứu với! Gà con sắp chết đuối! Cáo cứu! Cáo cứu:.

Nhưng trên bờ chẳng có ai nghe thấy tiếng kêu cứu, Chậu nước tiếp tục đầy hơn, sắp chìm...

Bất ngờ, một cô Cá Lóc rất to bơi đến:

- Bình tĩnh đã nào các cháu, lần lượt từng cháu một trèo lên lưng cô, cô sẽ đưa các cháu vào bờ. Lần lượt, bé Lông Vàng, cậu Trống Choai, ... theo thứ tự bé trước, lớn sau leo lên lưng cô Cá Lóc và được cô đưa vào bờ an toàn. Cả tám chú gà đều bình yên nhưng cô Cá Lóc thì dường như bị kiệt sức. Trông cô bơi lờ đờ thật đáng thương. Những chú gà lông ướt bết, đầu nặng trĩu, mệt mỏi và vẫn chưa hết khiếp sợ, lầy bầy nói lời cảm ơn cô Cá Lóc tốt bụng. Bác Mặt trời âu yếm sưởi ấm cho lũ gà nghịch ngợm đang cúi đầu biết lỗi.

Vì sao Thỏ cụt đuôi

Thỏ và Nhím là đôi bạn rất thân. Thỏ vốn thông minh nhưng nghịch ngợm hay leo trèo nhảy nhót khắp nơi. Nhím hiền lành, chịu khó, tính tình cẩn thận, chắc chắn.

Một hôm Thỏ rủ Nhím ra ven rừng chơi. Cạnh rừng có một con đường đất đỏ chạy qua, bên kia là bãi cỏ rộng nhiều hoa thơm, bướm lượn, trông thật thích mắt.

Thỏ nói với Nhím: “Chúng mình chạy nhanh qua đường, sang bên kia tha hồ mà hái hoa, bắt bướm. Vốn tính cẩn thận Nhím nói: “Bên kia đường là bãi cỏ trống vắng, trên đường lại có ô tô chạy chúng mình đứng ngắm hoa cũng được.

Thỏ nghĩ: “bãi cỏ rộng thế tha hồ mà chạy nhảy, nếu có gì nguy hiểm thì mình chạy nhanh là được.

Nghĩ rồi, Thỏ chạy băng qua đường. Vừa lúc ấy có một chiếc ô tô chạy đến. Thấy Thỏ, ô tô vội phanh thắng kết một cái, chú Thỏ bé nhỏ chui tọt vào gầm xe, chiếc đuôi xinh đẹp của nó đã bị xe đè lên đứt rời ra.

Thấy Thỏ bị nạn, Nhím vội chạy ra đỡ Thỏ vào lề đường. Bị mất đuôi, Thỏ đau đớn, nó ân hận vì đã không nghe lời Nhím, chiếc đuôi của Thỏ còn lại một đoạn ngắn ngủi trông thật xấu xí.

Nhím động viên Thỏ: “Từ nay chúng mình cùng phải cẩn thận hơn khi sang đường, phải nhìn sang trái, sang phải, không có xe đến gần mới được qua đường”. Thỏ bẽn lẽn: “Tớ đồng ý”.

Kiến con đi xe ô tô

Kiến con leo lên xe buýt. Kiến muốn vào rừng xanh thăm bà ngoại. Trên xe đã có dê con. Chó con, khỉ con, lợn con ngồi. Có bạn trong bọn họ vào rừng hái nấm, có bạn vào rừng chơi trốn tìm, có bạn đến dạo chơi bên hồ ở trong rừng.

“ Bim Bim” xe chạy rồi. Tất cả cùng tiếng hát, rộn rang biết bao

“ Bim Bim” xe dừng ở bên đón khách, một bác gấu lên xe. Bác đến rừng xanh để thăm cháu . “ Ngồi vào đâu bây giờ?” chỗ ngồi đã chật kín...

Dê con bảo “ Bác gấu ơi! đến ngồi chỗ của cháu đi bác!”

Chó Con bảo “ Bác Gấu ơi! đến ngồi chỗ của cháu đi bác!”

Mọi người cùng bảo “ Bác Gấu ơi! đến ngồi chỗ của cháu đi bác!”

Bác gấu nói “ Cảm ơn các bạn, cảm ơn các bạn nhỏ tốt bụng”, “ Bác ngồi chỗ của các cháu, các cháu lại phải đứng”.

Lúc đó Kiến mới leo đến bên bác gấu, cố nheo lên và cất giọng nói “Không, không, mời bác lại ngồi chỗ của cháu”.

Bác gấu hỏi lại “ Thế cháu ngồi vào đâu?”

Kiến con lấp láy ánh mắt một cách hóm hỉnh. Bác gấu ngồi vào chỗ của kiến con ” Ồ!Kiến con đi đâu rùi nhỉ?”

“Bác gấu ơi!cháu ở đây!”. Bên tai bác gấu vang lên tiếng của Kiến. Ủa, té ra Kiến con đã leo lên vai bác gấu ngồi chễm chệ trên đó.

Trên đường đi, kiến con hát cho bác gấu nghe nhiều bài hát, những bài hát du dương quá, hay quá khiến bác gấu lim dim đôi mắt, ngẹo đầu lắng nghe.

MỘT PHEN SỢ HÃI

Mẹ bảo:- Hôm nay là chủ nhật, mẹ cho hai con đi chơi phố. Đường phố đông người, xe đi lại tấp nập. Các con nhớ đi trên vỉa hè phía tay phải. Khi qua ngã tư đường, thấy đèn đỏ, các con nhớ dừng lại, đèn xanh bật lên, các con mới được qua đường.

Cún Anh và Cún Em cùng nhìn mẹ đáp:- Vâng ạ.

Ra đến đường phố, Cún Em cứ tung tăng chạy trước, lúc nghiêng vào chỗ nọ, lúc ngó chỗ kia. Trong chốc lát, Cún Em đã quên ngay lời mẹ dặn và nó ngang nhiên đi giữa lòng đường. Cún Anh ngoan ngoãn đi sát lề đường phía bên phải. Thấy Cún Em đi giữa lòng đường. Cún Anh lo lắng gọi:- Cún

Em ơi! Mẹ dặn chúng mình đi sát lề đường bên phải kia mà, sao em lại đi giữa lòng đường thế kia?

Nghe tiếng Cún Anh gọi, Cún Em ngẩng lên nhìn theo anh và định chạy vào lề đường. Bỗng một chiếc tắc xi lướt tới. Thấy Cún Em bất ngờ lao ra, chiếc xe phanh kít lại. Cún Em thốt lên:- Chao ôi, nhiều xe quá! Làm sao vào được bây giờ?

Nó ân hận vì đã không nghe lời mẹ. Nó kêu to:- Anh ơi, cứu em với!

Một chú cảnh sát giao thông từ đâu đi tới dắt Cún em lên vỉa hè rồi căn dặn:- Cháu nhớ phải đi trên vỉa hè, lúc đi qua ngã tư đường phố, thấy đèn đỏ cháu nhớ dừng lại để tránh xảy ra tai nạn đáng tiếc.

Cún Em đứng khoanh tay trước ngực, giọng rung rung nói: – Thưa chú vâng ạ.

Cún Anh và Cún Em lại dắt tay nhau đi trên vỉa hè. Cún Anh nói với Cún Em: -Thật là một phen hú vía!

